

návrhu tisk 2228 a ze zprávy výboru zemědělského a ústavně-právního tisk 2232 jde zcela jasně na jevo, že důvodem zákona bylo, by dlužníkům z řad zemědělských bylo umožněno, by splatili své dluhy v době po ukončení sklizně, a by byli tak chráněni po dobu zákonem stanovenou proti vymáhání pohledávek svých věřitelů dražbou věcí movitých nebo nemovitých. O takovou exekuci v projednávaném případě však nejde. Vývody dovolacího rekursu, že bylo úmyslem zákona zabrániti exekučnímu prodeji vůbec, bez ohledu na to, z jakého důvodu exekuce jest vedena, a že podle zákona jest ochrana zemědělce nezávislá na důvodu prodeje, nemají opory ani v doslovu zákona ani v úmyslu zákonodárce.

Čís. 12852.

Hostinský podnik nestal se zemědělským podnikem ve smyslu zákona ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n. tím, že jest při něm i malé hospodářství, které se obmezuje na zužitkování trávy s polí a na chov dvou krav.

(Rozh. ze dne 29. září 1933, R I 690/33.)

Návrh dlužníka, by byla podle § 1 zákona ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n. odložena vnucená dražba nemovitosti včetně do 31. prosince 1933, soud první stolice zamítl. Rekursní soud návrhu vyhověl a exekuci odložil.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Podle zprávy výboru zemědělského a ústavně právního o vládním návrhu zákona čís. 74/33 sb. z. a n. tisk čís. 2232 poslanecké sněmovny a tisk čís. 1035 senátu zabýval se ústavněprávní výbor otázkou pojmu zemědělce a dospěl k názoru, že formulování jiné, než jaké má osnova, vedlo by ke komplikacím, pokud jde o vymezení všeobecného pojmu zemědělce, že však v konkrétním případě bude lze soudci po zjištění daných skutečností snadno rozhodnouti a aplikovati tento pojem na jednotlivé osoby, jimž právě za daných skutečností mělo prospěti ustanovení tohoto zákona. V projednávaném případě zjistil první soud, že i když dům čís. 5 toho času slouží účelům zemědělským, jest od prvopočátku věnován provozu hostinské živnosti a přechovávání cizinců a že pět místností v domě tom slouží tomuto účelu. Prvý soud dále zjistil, že dům čís. 76 zapsaný v téže knihovní vložce jest věnován výhradně přechovávání cizinců, jest v něm velká restaurační síň a 14 cizineckých pokojů. Okolnost, že při takto zařízeném hostinském podniku jest i malé hospodářství, které se obmezuje na zužitkování trávy z polí a na chov dvou krav, a že pozemky ve výměře 2 ha 43 a byly

jakožto stavební místa oceněny na 209.130 Kč, není rozhodující pro úsudek, že jde v projednávaném případě o podnik zemědělský a o dlužníka zemědělce, nýbrž o hoteliera, což jde na jevo také ze zevního označení domu č. 76 »Pension H.«. Není tudíž předpokladů pro povolení odkladu exekuce ve smyslu § 1 cit. zák.

Čís. 12853.

Zákon ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n., o dočasné úpravě exekuce proti zemědělcům.

Kdo obdělal své hospodářství sám, nepozbyl vlastnosti zemědělce ve smyslu § 1 zákona tím, že nemá hospodářský inventář.

(Rozh. ze dne 29. září 1933, R I 697/33.)

Soud první stolice zamítl návrh dlužníků, by byla odložena exekuce vnučenou dražbou nemovitosti podle § 1 (2) zákona ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n., ježto dlužníci vůbec již nemají hospodářský inventář, takže je nelze pokládati za zemědělce ve smyslu onoho zákona. Rekursní soud odklad exekuce povolil. Důvody: Dlužníci jsou majiteli hospodářství a jde o vydražení celé usedlosti. Okolnost, že dlužníci nemají hospodářský inventář, jest pro posouzení věci nerozhodná. Ostatně jest zjištěno potvrzením představenstva obce, že dlužníci své hospodářství až na 3 pozemkové parcely zcela sami obdělali. Není proto důvodu, by dlužníci nebyli pokládáni za zemědělce ve smyslu zákona ze dne 5. května 1933, čís. 74 sb. z. a n., a bylo proto odložiti dražbu usedlosti až na dobu po 31. prosinci 1933.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Napadené usnesení odpovídá stavu věci i zákonu a odkazuje se především na jeho správné důvody, jež vývody dovolacího rekursu nebyly vyvráceny. Dovojuje-li se v dovolacím rekursu znovu, že dlužníky nelze za zemědělce ve smyslu ustanovení § 1 zák. čís. 74/33 sb. z. a n. považovati proto, že nemají ani živé ani mrtvé příslušenství, takže ani hospodařiti nemohou, správně poukázal rekursní soud na potvrzení představenstva obce, podle něhož dlužníci své hospodářství ve výměře asi 23 hektarů sami obdělali, takže není důvodu je za zemědělce ve smyslu citovaného zákonného ustanovení nepovažovati. Ostatně dovolací rekurentka vnáší svými vývody do věci otázku, kterou řešiti neřeba a kterou zákon také neřeší, ano na tom nezáleží, z jakého důvodu bylo dočasně znemožněno zemědělcům své pozemky obhospodařovati.